

Dosarul nr. 2rac-240/19

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. : I. Barbacaru)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihăilă)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin”, reprezentantă de avocatul Gheorghe Iudin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Keramin” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, casată hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 9 iunie 2015, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Keramin” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a reiterat că, la 28 septembrie 2010, Secția de întreținere a edificiilor civile Chișinău - filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” a încheiat cu Societate cu Răspundere Limitată „Keramin” contractul de locațiune nr. 176-6002047, conform căruia locatorul s-a obligat să transmită în chirie, încăperile nelocuite amplasate în antrepozitul nr. 1 de pe str. Muncești 15/2 mun. Chișinău, cu suprafața de 435 m², pentru a fi utilizate ca depozit, iar locatarul și-a asumat obligația să plătească lunar și la timp chiria în formă de plată anticipată, în rate egale, până la 1 a lunii premergătoare perioadei de calcul.

Contractul a fost încheiat pe un termen de 2 ani, începând cu 1 ianuarie 2010 până la 31 decembrie 2012.

Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” nu și-a onorat obligațiunile de plată integrală, acumulând o datorie în mărime de 43 920,26 lei. Ulterior, după transmiterea spațiilor închiriate de către pârât de la balanța Secției Administrare Construcții Infrastructură - filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” la Stația Chișinău - filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, în iunie 2014,

Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a acumulat o datorie în sumă de 110 616,29 lei.

Astfel, datoria Societății cu Răspundere Limitată „Keramin” în baza contractului de locațiune nr. 176-6002047 din 28 septembrie 2010 constituie suma de 154 536,55 lei.

Reclamantul a invocat că prin actul de primire-predare din 22 ianuarie 2015, locatarul a restituit încăperile închiriate, cu excepția obligațiunii de plată integrală a chiriei, pentru întreaga perioadă de locațiune.

La 16 februarie 2012, Secția de întreținere a edificiilor civile Chișinău -filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” contractul de locațiune nr. 217a/12, conform căruia, locatorul s-a obligat să transmită în chirie, încăperile amplasate în antrepozitul nr.2 de pe str. Muncești 15/3 mun. Chișinău, cu suprafața de 927,6 m², pentru a fi utilizate ca depozit, iar locatarul Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” și-a asumat obligația să plătească lunar și la timp chiria în formă de plată anticipată, în rate egale, până la data de 20 a lunii premergătoare perioadei de calcul.

Prin actul de primire-predare în locațiune din 24 iulie 2012, anexa nr. 1 la acordul adițional nr. 1 din 24 iulie 2012 Secția de întreținere a edificiilor civile Chișinău a transmis suplimentar în chirie Societății cu Răspundere Limitată „Keramin” încăperile amplasate în antrepozitul nr. 2 de pe str. Muncești 15/3 mun. Chișinău, cu suprafața de 625,2 m².

Prin scrisoarea nr. 51 din 20 august 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a comunicat Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” despre intenția de a renunța la chiria încăperilor amplasate în antrepozitul nr.2 de pe str. Muncești 15/3 mun. Chișinău, cu suprafața de 625,2 m².

Prin actul de primire-predare din 23 august 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a predat locatorului încăperile.

Ulterior, prin actele de primire-predare din 29 iulie 2014 și 30 septembrie 2014, pârâtul a predat locatorului încăperile cu suprafața de 434,0 m² și respectiv 439,6 m², restituind astfel integral încăperile închiriate în baza contractului de locațiune nr. 217a/12 din 16 februarie 2012, drept urmare, au încetat raporturile contractuale dintre părți, cu excepția obligațiunii de plată integrală a chiriei de către pârât pentru întreaga perioadă de locațiune.

Conform calculului datoriei pentru chiria încăperilor în baza contractului de locațiune nr. 217a/12 din 16 februarie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a acumulat până în luna mai 2014 o datorie în mărime de 1 364 059,57 lei, aflată la soldul Secției Administrare Construcții Infrastructură - filiala Întreprinderi de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Ulterior, transmiterii spațiilor la balanța Secției Administrare Construcții Infrastructură - filiala Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” la Stația Chișinău - filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în iunie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a continuat să acumuleze datorii, care conform actului de verificare a decontărilor reciproce pe perioada 1 iunie 2014-3 iunie 2015, constituie suma de 58 863,84 lei.

Reclamantul a menționat că, datoria finală a Societății cu Răspundere Limitată „Keramin”, pentru chiria încăperilor, constituie suma de 1 422 923,41 lei.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Keramin” a sumei de 154 536,55 lei cu titlu de datorie la locațiune conform contractului nr. 176 din 28 septembrie 2010, 6 125,15 lei cu titlu de penalitate, suma de 1 422 923,41 lei cu titlu de datorie la locațiune conform contractului nr. 271a/12 din 16 februarie 2012 cât și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova”, casată hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a semnat contractul de locațiune nr. 217a/12 din 16 februarie 2012, și-a exercitat drepturile acordate prin acest contract, folosindu-se de bunurile date în locațiune, pe parcursul executării contractului, nu a avut obiecții față de reclamant privind autorizarea sau neautorizarea contractului de către Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor, astfel, acesta este ținut la executarea obligației corelative de achitare a plăților stabilite prin contract, în baza coeficienților asupra cărora părțile au căzut de acord.

Instanța a reținut că, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme achitarea integrală a datoriei acumulate. Iar potrivit prevederilor contractuale părțile au stabilit că, pentru neachitarea plăților în termenele stabilite în reclamație, Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, este în drept de a calcula și solicita încasarea penalității în mărime de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” trebuie să achite Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” penalitate pentru neexecutarea obligațiilor contractuale.

La 13 aprilie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin”, reprezentantă de avocatul Gheorghe Iudin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Drept temei de declarare a recursului recurentul a indicat prevederilor art.432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, Decizia instanței de apel este adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Instanța de apel nu a luat în considerație că contractul de locațiune nr. 217/12 din 16 februarie 2012 nu a fost autorizat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, fapt ce era obligatoriu la încheierea contractelor de locațiune.

Ca urmare, contractul de locațiune nr. 217/12 din 16 februarie 2012 nu a produs efecte juridice, clauzele acestuia nu sunt valabile, inclusiv în partea ce ține de stabilirea prețului și penalității.

Recurentul consideră că la examinarea cauzei instanța de apel urma să țină cont de prevederile art.3 alin. (4) din Lega nr.146 din 16 iunie 1994 cu privire la întreprinderea de stat, aplicabilă în perioada 2012-2014, care stabilește că întreprinderea de stat nu poate fără autorizația fondatorului să dea în arendă, locațiune sau comodat ori în gaj bunurile sale. La fel și dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr.121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.

Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin” a invocat că la examinarea apelului instanța de apel urma să aplice prevederile art. 220 și 217 din Codul civil.

Formula de calcul a plății lunare de locațiune indicată în contract nu poate fi aplicată și la caz urmează fi aplicate tarifele minime indicate în legea bugetului pentru anii 2012-2014.

Argumentarea instanței de apel precum că raportul întocmit de către Societatea cu Răspundere Limitată „Mol auditing” nu poate fi reținut în calitate de probă, deoarece nu corespunde prevederilor art. 148 alin. (1) din Codul de procedură civilă este arbitrară, dat fiind faptul că raportul dat nu a fost prezentat ca o expertiză judiciară, ci ca un înscris prin prisma art. 137 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a dat nici o apreciere corectă calcului prezentat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”. În urma micșorării suprafeței folosite, trebuia efectuat un calcul diferențiat pentru perioadele 1 august 2013-23 august 3 și 24 august 2013-31 august 2013.

În opinia recurentului instanța de apel a ignorat prevederile art.239 din Codul de procedură civilă. Încălcările admise de către instanța de apel cu privire la interpretarea arbitrară a probelor a dus la vicierea deciziei și denotă a examinarea superficială a materialelor cauzei.

Recurentul consideră că constatările primei instanțe sunt întemeiate și astfel a emis o hotărâre corectă, care urmează a fi menținută.

Prin referința depusă la 11 iunie 2019, Întreprinderea de Stat “Calea Ferată din Moldova” a indicat că recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea corectă a legii materiale. În cererea de recurs recurentul nu a invocat nici un temei ce ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, nu a descris nici o încălcare de drept procesual și material, ci doar a formulat doar critici asupra fondului cauzei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 6 februarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 13 aprilie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin”, reprezentantă de avocatul Gheorghe Iudin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Keramin”, reprezentantă de avocatul Gheorghe Iudin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari